

РЕШЕНИЕ

№ 38

гр. И., 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – И., ШЕСТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Юлиана Ив. Толева

при участието на секретаря НИКОЛЕТА Г. КУЗЕВА
като разгледа докладваното от Юлиана Ив. Толева Административно наказателно дело № 20231840200482 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 59 и следващите от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по жалба на В. С. Ц., ЕГН: ***** срещу Наказателно постановление № 21-0274-000480 от 11.05.2021г. на Н.а на РУ на МВР И. към ОДМВР София, с което на жалбоподателя са наложени при условията на кумулативност на основание чл. 53 от ЗАНН вр. чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП административно наказание „глоба“ в размер на 2000,00 /две хиляди/ лева и административно наказание „лишаване от правоуправление“ за срок от 24 месеца за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

В жалбата са изложени подробни съображения за противоречие на атакуваното наказателно постановление с материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения в административно наказателното производство, довели до накърняване правото на защита на санкционираното лице. Наведено е възражение за липса на годен субект на административно наказателната отговорност като се твърди, че жалбоподателят нямал качеството „водач“ на МПС. Иска се отмяна на наказателното постановление. Претендира се присъждане на съдебно - деловодни разноски.

В открито съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, явява се лично.

Поддържа жалбата, няма доказателствени искания.

В открито съдебно заседание административно наказващият орган, редовно призован, не изпраща представител по закон или по пълномощие. В кратко писмено становище, постъпило по делото, иска от съда да потвърди наказателното постановление. В условията на евентуалност релевира възражение за прекомерност на насрещната претенция за разноски за

адвокатското възнаграждение.

По допустимостта на жалбата:

Предвид правомощията си настоящата инстанция констатира, че жалбата е процесуално допустима - депозирана е от надлежно легитимирана страна, насочена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и е подадена в законосутановения 14- дневен срок /видно от пощенско клеймо л. 3 и л. 13 от НАХД № 296/2021 по описа на РС И./, поради което подлежи на разглеждане по същество.

От фактическа страна:

На 02.05.2021г. в ранните часове на денонощието свидетелите А. В. и Д. О. - служители на РУ И. към ОДМВР София на длъжност „полицейски инспектор“ към сектор „Охранителна полиция“ изпълнявали служебните си задължения по линия на специализирана полицейска операция във връзка с настъпилите Великденски празници, когато получили устен сигнал от лице за пиян шофьор с описание на управлявания автомобил. На 02.05.2021г. около 05:10 часа в района на ул. „Васил Левски“ /площад „Джонсън“/ в град И. свидетелите В. и О. спрели за проверка със светлинен и звуков сигнал лек автомобил „Мерцедес“ рег. № *, който автомобил отговарял на описания от лицето, подало сигнала.

Водач на автомобила бил жалбоподателят В. С. Ц. от град И., в автомобила пътувало и друго лице, което полицейските служители установили, че е непълнолетно. Свидетелят В. извършил проверка по документи на водача. Полицаяте решили да тестват водача за алкохол, за което повикали дежурния автоконтрольор – свидетелят Д. Л., който имал правомощия да извърши такава проверка. Свидетелят Д. Л. поканил жалбоподателя да бъде изпробван с техническо средство за употреба на алкохол. Жалбоподателят Ц. отказал да бъде изпробван с техническото средство Алкотест Дрегер 7510, фабр. № 0158.

Свидетелят Д. Л. съставил АУАН бл. № 803843 № 764/02.05.2021г., в който отразил, че водачът отказва да му бъде извършена проба за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест Дрегер 7510, фабр. № 0158, валиден стикер до месец 08.2021г., което представлява нарушение на чл. 174, ал. 3 ЗДвП. Свидетелят Л. съставил и талон за медицинско изследване № 0048145 на водача.

Жалбоподателят отказал да подпише, както съставения АУАН, така и талона за медицинско изследване, което обстоятелство е отразено чрез подписа на свидетеля Д. Е.. На жалбоподателя не бил връчен препис от съставения АУАН.

Въз основа на съставения АУАН бл. № 803843 № 764/02.05.2021 г., било издадено и атакуваното постановление № 21-0274-000480 от 11.05.2021г. на Н.а на РУ на МВР И., с което на жалбоподателя В. Ц. на основание чл. 53 от ЗАНН вр. чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП са наложени при условията на кумулативност административни наказания „глоба“ в размер на 2000,00 /две хиляди/ лева и „лишаване от правоуправление“ за срок от 24 месеца затова, че на 02.05.2021г. около 05:10 часа в град И. на кръстовището на ул. „Васил Левски“ и ул. „Г. Раковски“ като водач на л.а. марка „Мерцедес“, модел „ЦЛК270 ЦДИ“ с рег. № * отказва да му бъде извършена проба за употреба на

алкохол с техническо средство „Алкотест Дрегер“ 7510, фабр. № 0158, валиден стикер до 08.2021г., горното представляващо административно нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

Препис от наказателното постановление е връчен лично на въззивника на 11.05.2021г., като жалбата, инициирала производството пред настоящата съдебна инстанция, е депозирана в законоустановения 14-дневен срок – на 17.05.2021г., видно от входящия номер на жалбата при административно наказващия орган, чрез който е подадена до компетентния съд.

Изложената фактическа обстановка, съдът прие за установена въз основа на приобщените по делото писмени доказателства, както и събраните в хода на съдебното следствие такива, както и въз основа на събраните гласни доказателства – чрез разпит на свидетелите А. В., Д. О., Д. Л. и Д. Е., Г. М., както и въз основа на изслушаното заключение на назначената съдебно - почеркова експертиза.

От показанията на свидетелите В., О. и Л. се установява, че, след като бил спрян за проверка, свидетелят Л. поканил жалбоподателя да бъде тестван за наличие на алкохол в кръвта чрез техническо средство, но той отказал, за което свидетелят Л. му съставил АУАН. От показанията на свидетеля Е. се установява, че след отказа да бъде изпробван водачът се обадил на трето лице, което дошло на мястото на проверката и след убеждаване от страната на жалбоподателя третото лице твърдяло, че то управлявало автомобила. Свидателят Е. посочва, че жалбоподателят отказал да подпише акта за установяване на административно нарушение, за което Е. се подписал като свидетел на отказа. От показанията на свидетелят М., който работел като инспектор „Пътен контрол“ в РУ на МВР-И. се установява, че в деня след проверката въззивникът се явил в РУ И. при свидетеля М. и поискал да му бъде връчен препис от съставения АУАН. Свидателят М. връчил на въззивника препис от АУАН срещу подпис, положен от него в графа „нарушител“ и „разписка“.

Съдът кредитира свидетелските показания като логични, вътрешно непротиворечиви, изцяло подкрепящи се от останалия събран по делото доказателствен материал.

В заключението на допуснатата почеркова експертиза, което съдът цени като обективно и безпристрастно дадено, е посочено, че не би могло да бъде установено дали подписът в графата „нарушител“ в АУАН № 764/02.05.2021 г. и разписката към него са положени от В. Ц., тъй като различията в подписите в представения сравнителен материал са толкова големи, че на практика не може да се определи по какъв начин се подписва лицето. Изслушан в открито съдебно заседание експертът посочва, че доколкото социалният статус на лицето, степента на образование и заеманата от него професионална длъжност не обосновават извод за липса на формирани писмено двигателни навици е възможно лицето целенасочено да е положило нечетлив подпис, под формата на драсканици, от друга страна вещото лице подчертава, че и от сравнителния материал, използван при изготвяне на експертизата не се установява формиран писмено двигателен навик за полагане на подпис от жалбоподателя.

При съвкупната преценка и анализ на събрания по делото доказателствен

материал настоящият съдебен състав, намира че фактът на извършеното административно нарушение и неговото авторство са доказани по несъмнен начин.

По правото:

В административнонаказателното производство съдът е длъжен служебно за издири обективната истина чрез събиране на допустими и относими доказателства, както и приложимия материален закон. Съдът осъществява контрол за законосъобразност на издадените от административен орган наказателни постановления, тоест дали правилно е приложен материалния и процесуалния закон.

Разгледана по същество жалбата е **неоснователна**

При съставянето на АУАН и издаването на НП не са нарушени сроковете по чл. 34 от ЗАНН. АУАН е издаден на 02.05.2021г. за нарушение, извършено на 02.05.2021г., а НП – на 11.05.2021г., тоест преди изтичането на давностните срокове, предвидени в чл. 34 ЗАНН.

Съдът служебно констатира, че са спазени процесуалните правила при издаването на АУАН и НП – тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Налице е пълно съвпадение между установените в АУАН фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП. Както в АУАН, така и в НП конкретно и ясно са посочени времето, мястото, механизма и обстоятелствата, при които е било извършено и установено нарушението.

Времето и мястото на извършване на нарушението са достатъчно добре индивидуализирани, а описанието на нарушението в АУАН е съответно на това, което е направил наказващия орган в издаденото НП.

Съгласно разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП водач на моторно превозно средство, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико - токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява МПС за срок от две години и глоба 2000 лева.

От обективна страна съставът на вмененото на жалбоподателя административно нарушение изисква съответният водач на МПС да откаже, както проверка с техническо средство за употреба на алкохол, така и да не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване. Нито разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, нито действащата към момента на извършване на нарушението Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, не задължават водачите да се съгласяват да бъдат изпробвани с техническо средство, като нормативната уредба им позволява да изберат дали да бъдат изпробвани от контролния орган на място с такова средство или да бъдат изследвани с доказателствен анализатор или пък да дадат биологични проби за химическо лабораторно изследване.

Според този съдебен състав от събраните по делото гласни доказателства се установява по безспорен начин, че на описаните в наказателното постановление дата и място въззивникът като водач на лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „ЦЛК270 ЦДИ“ с рег. № * като бил спрял за проверка от полицейски служители е отказал да бъде тестван с техническо средство „Алкотест Дрегер“ 7510, фабр. № 0158, валиден стикер до 08.2021г. Впоследствие нарушителят е отказал да получи, както съставения му АУАН, така и талона за медицинско изследване, следователно е отказал и да даде кръвна проба за медицинско изследване съгласно съставения талон за медицинско изследване. Отказът да получи горните документи е удостоверен по надлежния ред – с подписа на свидетеля Е..

Настоящият състав, както беше посочено и в доказателствения анализ, няма основание да не се довери на показанията на полицейските служители, които са констатирали управлението на моторно превозно средство от страна на жалбоподателя и отказа му да бъде изпробван с техническо средство за употреба на алкохол.

Наведеното в жалбата възражение за липса на качеството „водач на МПС“ на въззивника, съдът не приема за доказано по делото. Установява се само, че водачът Ц. имал спътник на предната седалка – непълнолетно лице. В настоящото производство, за разлика при предходното разглеждане на делото от друг състав на РС И. въззивникът не е ангажирал доказателства за установяване на това твърдение. В хода на съдебното следствие не е събрано нито едно доказателство в подкрепа на защитната теза, че не Ц., а някой друг е управлявал лекия автомобил на процесната дата и място. Дори напротив, в показанията си свидетелят Е., оборва защитната теза на въззивника като посочва, че последният се е опитал да убеди трето лице, което след обаждане от Ц. се появило на мястото на проверката, да заяви, че то е управлявало автомобила

Обстоятелството, че АУАН е бил предявен на Ц. няколко дни след съставянето му се установява от показанията на св. Митев, поради което не са налице твърдените в жалбата процесуални нарушения и правото на защита на санкционираното лице не е нарушено, нито ограничено.

Затова и според настоящия състав в хода на производството се установи по несъмнен начин, че жалбоподателят в качеството си на водач на МПС е отказал да бъде изпробван с техническо средство, отказал е да получи талон за изследване, респ. не е осъществено химическо лабораторно изследване, от което да се установи дали е бил употребил алкохол. В този смисъл съдът приема, че извършването на административното нарушение е доказано от обективна, а и от субективна страна, поради което и лицето правилно е било санкционирано на основание чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

По размера на наказанието:

Разпоредбата на чл. 174, ал. 3 ЗДвП предвижда наказание в абсолютен размер – „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от две години и „глоба“ в размер на 2000 лева, поради което наказващият орган няма възможност да допълнителна преценка на обстоятелствата по чл. 27 ЗАНН. По всички изложени съображения съдът намира, че атакуваното наказателно постановление е правилно и

законосъобразно и като такава следва да бъде потвърдено.

По разноските:

С оглед изхода на делото, разпоредбата на чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН с право на разноски разполага въззиваемата страна, същата не е заявила такава претенция.

Следва жалбоподателят да бъде осъден на основание чл. 84 ЗАНН вр. чл. 189, ал. 3 НПК да заплати в полза на Районен съд И. сторените в производството разноски -18,00 лева пътни разноски на свидетел и 180,00 лева изплатено възнаграждение за вещо лице по съдебно - почерковата експертиза, както и разноските сторени при предходното разглеждане на делото по АНД № 350/2022 по описа на РС И. в размер на 350,00 лева – пътни разноски за свидетел и възнаграждение за вещо лице по съдебно - почерковата експертиза, както и разноски по АНД № 296/2021г. по описа на РС И. в размер на 250,00 лева - възнаграждение за вещо лице по съдебно - почерковата експертиза.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 вр. чл. 58д, т. 1 ЗАНН,
СЪДЪТ

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 21-0274-000480 от 11.05.2021г. на Н. на РУ на МВР И. към ОДМВР София, с което на В. С. Ц., ЕГН: *****, адрес: град И., ул. „*“ № 21 са наложени на основание чл. 53 ЗАНН вр. чл. 174, ал. 3, пр. 1 ЗДвП в условията на кумулативност административни наказания „глоба“ в размер на 2000,00 /две хиляди/ лева и „лишаване от правоуправление“ за срок от 24 месеца за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, като **ПРАВИЛНО** и **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА В. С. Ц., ЕГН: *****, адрес: град И., ул. „*“ № 21 да заплати в полза на Районен съд И. сумата от **798,00 /седемстотин деветдесет и осем/ лева**, представляваща сторени разноски в настоящото производство и в производството по АНД № 350/2022 по описа на РС И. и АНД № 296/2021 по описа на РС И..

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд София област в 14 - дневен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – И.: _____